PLAIURI SĂCELENE

DIRECTOR: VICTOR TUDORAN.

Inscrisă sub. No. 13 din 16 Mai 1938 Trib. Braşov.

Anul VII. IUNIE - IULIE 1940 Nr. 6-7.

BIBLIOTECA ASTRA BRAŞOV

Bun de imprimat.

Anul VII. • Iunie - Iulie 1940. • Nr. 6 - 7.

PLAIURI SĂCELENE

APARE ODATĂ PE LUNĂ.

Revistă fondată în anul 1934. Cont la C. E. C. Nr. 25.187.

Director:
VICTOR TUDORAN

Redactor: ION PĂLTĂNEA. • Secretară MIȚA CODREANU.

Cuprinsul:

PLAIURI SĂCELENE: Basarabia și Bucovina de Nord.
VLAD ȘEITAN: Naționalismul românesc.
VICTOR TUDORAN: Turn Brașovean (versuri).
PROF. I. GÂRBACEA: Revista „Plaiuri Săcelene".
VASILE DIMA: Nehotărîre (versuri).
N. GH. URS ȘEITAN: „Ba, mie-mi plac! (amintiri).
VICTOR TUDORAN: Sonetul unei nopți (versuri).
ION APOSTOL POPESCU: Târziu (versuri).
DOINIȚĂ SASSU Doarme Gina (versuri).

Cronica literară: M. Eminescu — „Poezii postume" ediție ingrijită de Colorian și Iacobescu (Gh. Pältänea); „Poteci albastre" insemnări de Petru Stati (Victor Ion Critu); „Poezia Anotimpurilor" și „Primăvara" poezii de N. Cristescu (Vlad Șeitan); Studii de psihologie socială de C. Dumitrescu — Iași (Ion Pältänea).

Cronica săceleană: Despre articolul dlui. N. Batzaria și răspunsul dlui, prof. I. Gârbacea; despre ziarul „Neamul Românesc"; despre cei cari ne-au înțeles și ajutat (Victor Tudoran). „Sintilia" (Gh. Pältänea).

Cronica măruntă: Numere duble (P. S.); Note (Redacția); Sărbătorirea Mitropolitului Nicolae Bălan (coresp); Știri din Turcheș (Ion Perșinariu); Știri din Satulung (Ion Pantelimon); Abonații noștri; Epigrame (Victor Tudoran): Ecouri din presă despre „Plaiuri Săcelene"; Am primit la redacție, etc.

COPERTA: Tineri săceleni în costum național vechi. Clișeu în zinc.

Coloanele revistei rămân deschise tuturor acelora cari prin articolele lor înțeleg să contribue la cunoașterea și progresul acestor sate.

Spre știință

Oricine reține primul număr trimis de noi se consideră abonat pe un an întreg.

- Manuscrisele primite la redacție nu se înapoiază.
- Articolele privitoare la Săcele vor fi preferate.
- In limita spațiului disponibil, vom recenza cărțile, revistele și ziarele primite la redacție sau le vom aminti la rubrica respectivă, în baza reciprocității.
- In aranjarea materialului din corpul revistei, ne conducem numai de necesitățile technicei tipografice, fără a ține seamă de vreo altă considerație.

Cerem revistelor, ziarelor și editurilor din țară să răspundă schimbului nostru.

Notre adresse pour l'échange: ! Unsere Adresse für Austausch:
Nostro indirizzo per cambio: ■ Our address for change:

Revista „PLAIURI SĂCELENE" Satulung, Săcele — Jud. Brașov—România.

Anul VII. • Iunie - Iulie 1940. • Nr. 6-7.

Plaiuri Săcelene

— revistă de atitudini şi probleme săcelene. —

DIRECTOR:
VICTOR TUDORAN.

apare odată pe lună.

Basarabia şi Bucovina de Nord.

Fila istoriei noastre naţionale s'a îndoliat. Data de 27 Iunie 1940 este prinsă în chenar negru, acolo în cartea celui mai mare istoric al omenirii. Dumnezeu a vrut să fim din nou încercaţi. In faţa soartei ne plecăm smeriţi capul. Nu trebuie să uităm un lucru : credinţa străbună. Prin ea am învins în trecut, prin ea am existat ca neam în istoria lumii, prin ea vom învinge şi în viitor.

Credinţa în existenţa neamului nostru românesc.

Am pierdut două frumoase provincii. In fiecare avem cetăţi, mânăstiri şi biserici ridicate de voievozii viteji de odinioară, purtători de credinţă şi victorii moldave.

Nu trebuie să le uităm. In ele avem întregul nostru suflet românesc, sunt ale noastre căci sunt zidite de moşii şi strămoşii noştri, simbolizând măreţe victorii sau cinstind credinţa neamului.

Deşi subt stăpânire străină azi, din suflet nu ni le poate scoate nimeni. Şi atâta timp cât le avem în inimi, nu trebuie să pierdem nicio speranţă.

Speranţa sinceră e idealul unui popor.

Un popor fără ideal, e mort. Putem fi noi un popor mort ? Nu ! Suntem un popor tânăr, plin de vitalitate şi călit în trecutele lupte ale istoriei noastre.

Istoria nu ne dă voie să fim laşi. Idealul nostru va rămâne necontenit viu, în noi, întocmai ca flacăra ce arde la mormântul eroului necunoscut.

Plaiuri Săcelene.

Naţionalismul românesc.

de Vlad Şeitan

Pe scocul istoriei contemporane a intrat cu prisosinţă mulţime de ţări, — mai mari şi mai mărunte, cu existenţă mai nouă sau încărcată de ani, zămislite din voinţa de afirmare a unei naţiuni sau din jertfa adusă în trecutul războiu, — cari acum au fost aruncate pe prundişul Europei subt un nou aspect.

Unele învinse, altele supuse, unele distruse, altele plecate, toate subt o haină nouă, aproape de nerecunoscut.

Prins între lespezile naţional-socialismului german şi fascismului italian, firişorul de apă al democraţiilor apusene, s'a pierdut încet-încet şi izbit puternic cu capul de prundişul alb al văii unde se adună apa de pe scoc, a fost luat de torentul naţionalismului răzvrătit şi adus la realitate.

Toţi au plătit greşelile trecutului, deoarece pe pârloagele democraţiei, subt pretextul unor mari şi necontrolate libertăţi, au crescut spinii şi scăeţii neînţelegerilor şi ai tuturor afacerilor cari sugeau seva ţării, vlaga neamului şi căscau tot mai hidos negrul mormânt al propriei lor existenţe.

Pe altă parte, înfiămaţi la greul muncii de înălţare a ţării, naţionalismul constructiv se pregătea, ca un făt-frumos, să dea ultima lovitură balaurului democrat.

Nu e mirare că a reuşit.

Deoparte munca, de alta plăcerea. Deoparte cinstea, de alta afacerismul. Deoparte înălţarea sufletească a insului, de alta distrugerea sufletului.

Hitler şi Mussolini vor învinge până la urmă şi ultimul obstacol rămas. Cel puţin asta e convingerea noastră. Astfel se va da drumul naţionalismului strâns cu uşa până mai ieri, dându-se dreptul naţiei adevărate să-şi spună cuvântul, fără a mai ţine seamă de anumite interese internaţionale.

*

Pe-acelaşi scoc al istoriei contemporane a intrat şi poporul român.

Catapeteasma despicată a neamului s'a năruit la răsărit şi nord. Basarabia scumpă şi frumoasa Bucovină au fost rupte şi alipite U. R. S. S.-ului.

Colnicele basarabe încărcate cu vii şi conace boereşti şi plaiurile mândrei Bucovine învesmântate în păduri bătrâne de fag, prin care doina îşi toarce acum mai dureros firul ei de argint, nu mai sunt ale noastre.

Turn braşovean.

de Victor Tudoran.

Turnului de subt Tâmpa.

Turn învechit, tăcut şi ros de vremuri,
La margine de burg medieval,
Tu ce înfrunţi smerit al vremii val,
De câte ori te văd, tu mă cutremuri,
De parc'ai fi un cântec de caval.

Prin haina ta, acuma tot mai ruptă,
Se văd prea multe cărămizi zâmbind,
Iar firele de viţă, braţe'ntind
Să îţi mângâie faţa tot mai suptă,
Din care veşnic pietre se desprind.

Te văd prin timp, în vremea ta de glorii,
Erai frumos şi mândru şi voinic,
Ostaşii tăi, teamă n'aveau un pic,
Ei culegeau din vremi numai victorii
Şi le'nscriau pe-al timpului ilic.

Apoi în seri cu lună ca'n poveste,
Porneau la chef ostaşii teutoni,
Şi'n sunet de fanfare, să răstorni,
Din poale, Tâmpa şi până în creste..,
Împrăştiai victoria prin gorni . . .

Din podul învechit dela intrare,
Mai ieri căzut-a cel din urmă lemn,
Să fie oare-al vremurilor semn,
Că mâine vei porni spre dărâmare,
Ca tot ce din străbuni ne dă îndemn?

Turn ros şi trist de falnică cetate
Şi răspândite clitorii străvechi,
Voi mânăstiri zidite în părechi,
Simt azi în voi o inimă cum bate,
E sufletul ce-l moştenim din vechi.

De ce nu ştim să ne iubim trecutul,
Şi să zidim din el un nou altar?
Să ne legăm cu lespezile iar,
Pe care au căzut moşii cu scutul,
Luptând din greu l-al neamului fiotar.

Din măreţia ta azi în ruină,
Puteri de uriaşi în noi să crească,
Să ne'nfrăţim cu glia românească
Şi s'o urcăm mereu tot în lumină,

Să o iubim, cum cântul de caval,
Să'nfrunte viforos al soartei val.

Glia românească a svâcnit, puhoiul revoltei ne-a năvălit în vine, ura ne-a împăienjenit ochii, iar vorba ni s'a oprit dumicat în gât.

Totul s'a transformat în durere adâncă, prilej de obştească înfrăţire şi tâlcuitoare de mari năzuinţi.

Străfulgeraţi în inimi de lovitura soartei, talazurile necazului se adună mereu şi tot mai mari, clocotesc în adâncuri de suflet, pentru ca în momentul când neamul întreg va crede că a sosit timpul răfuielelor, să izbucnească viforos şi puslietor spre cotropitor.

Deslănţuirea vigoarei unui neam întreg care nu-i lăsat în pace, va înscrie în istoria lumii cea mai mare faptă de eroism.

*

Naţionalismul românesc pare a se ridica din nou pe culmea Carpaţilor, de unde vrea să lumineze parcă toată ţara.

Un suflu nou a început să adie timid peste holdele şi văile ţării.

Se simte tot mai pronunţată adierea vântului tânăr şi românesc, care prinde iar, în haina lui largă, inimi şi conştiinţe curate.

Credem că e în binele ţării şi deaceea ne bucurăm.

Un lucru însă. Conducătorii de azi ai curentului naţionalist să se ferească şi să elimine din sânul lor pe toţi mişeii şi pezevenchii situaţiilor comode, cari în trecut au tras foloase tocmai din acestă calitate de defăimători ai ideiei naţionaliste.

Spunem acesta pentru a se evita pe viitor surprizele neplăcute din trecut, când unii din conducători nu erau de fapt conducători convinşi, ci visau doar situaţii comode şi bine retribuite.

Nu spunem asta din invidie sau răutate. Doamne fereşte!

Dacă o subliniem totuşi, o facem numai de dragul pământului ăsta românesc, pe care îl iubim şi nu l-am vrea al nimănui altul decât al nostru, în vecii vecilor.

După cum vom înţelege momentul naţionalismului românesc, aşa vom merita să existăm.

Deci soarta ne este în propriile mâini. Depinde numai de noi toţi, dacă vom şti să fim cu adevărat români.

—— ◎ ——

Revista „Plaiuri Săcelene"

de Prof. I. Gârbacea.

Am urmărit întotdeauna cu viu interes şi deosebită simpatie numerele acestei singure reviste serioase care se ocupă de mărginime şi de soarta mărginenilor.

Ea urmează tradiţia revistei **„Ţara Bârsei"** care după zece ani de apariţie a dispărut spre regretul tuturor celor cari s'au desfătat cu rândurile ei şi se găseşte în al şaptelea an de apariţie, etate care o situează între cele mai vechi reviste ardelene în viaţă.

Ultimul număr aduce un articol al scriitorului Balzaria, redactor la „Universul", unde a şi apărut ca articol de fond.

Dată fiind importanţa atât a scriitoru'ui, cât şi a ziarului unde a apărut şi mai presus a chestiunei grave pe care o sulevează, îl reproducem în întregime pentru a-l analiza şi eventual întregi.

Urmează apoi reprodus articolul „O situaţie care nu e locală" al dlui. N. Balzaria, publicat de revista noastră în nr. 1-2 din Ian.-Febr. 1940.

Sunt obişnuit să văd asemenea fraze la un ziarist începător, dar mă miră extrem de mult la un Balzaria. Nu cred să nu ştie situaţia grea de azi a bugetului public şi-i mai grea a bietului con-

Nehotărîre.

de Vasile Dima.

Nimănui.

Mi-a picurat o lacrimă pe-o filă,
Am tresărit că nu știam nimic;
In inimă mi s'a înfipt un ic
Și'n glastră doi bujori plângeau de milă..
Mi-a picurat o lacrimă p'un plic.

E plicul pentru ea, e primul plic
Și-i alb ca trupul ei imaculat.
Și-i mic, și îl privesc îngândurat:
Să i-l trimit acum sau să îl stric?....
E plicul pentru ea, — nevinovat --

L-am ridicat ușor și l-am privit
Și-am întâlnit pe el un nume drag,
Numele ei.... mi l-a prezis un mag,
Care mergea în pas domol spre scfiit..
L-am ridicat ușor, căci mi-era drag.

Să i-l trimit acum sau mai târziu?
- Mă întrebam - dar n'am primit răspuns.
Am vrut să i-l trimit așa pe-ascuns,
Dar gândul îmi era așa pustiu!....
Să i-l trimit acum?.. Nu, că am plâns.

L-am îndoit cu mâinele-amândouă,
L-am frânt ca pe o creangă de cais,
Se jeluia în el atâta scris,
Curgeau atâtea picături de rouă!...
L-am îndoit, l-am rupt... o știu precis.

Mi-a picurat o lacrimă pe-o filă,
Am tresărit că nu știam nimic:
In inimă mi s'a înfipt un ic
Și'n glastră doi bujori plângeau de milă.
Mi-a picurat... , rupsesem primul plic.

---

tribuabil. „Orice sacrificii", înseamnă noi sarcini și noi taxe, oare le mai poate suporta ?

A apela mereu la stat adecă la buget și numai la stat mi se pare și periculos și ineficace.

E o greșeală azi să se creadă că „transhumanța" care a îmbogățit mărginimea nu mai există. Balta și Borcea sunt și azi pline de „târlele" mocănești — ca întodeauna — numai că mocanii nu mai sunt săceleni, ci brăneni, moroeni sau țuțueni.

Economia de vite și ciobănitul e departe de a fi azi nerentabil și deci înlocuit de agricultură. Dovadă că Sașii, cari fac gospodărie rațională nici nu vând decât vite sau produsele lor, unt, lapte, carne, etc.

E știut azi pe glob că agricultura dă un venit mai mic decât creșterea vitelor, aceasta începând cu Argentina și terminând cu Elveția sau Olanda.

De ce atunci Săcelenii s'au desmocănit ?

Săceleanul Moroianu în cartea lui devenită clasică prin frumoasa descriere, explică oricui cauzele decadenței. Nu lipsa de pământ arător, seceleanul nu e un agricultor cel mult arendaș sau moșier, ci un bun econom de vite.

Inainte de sărăcirea săcelenilor au sărăcit cei din „Țara Oltului" cari și ei au părăsit „stâna" și au descoperit drumul „Americei". La fel Bănățenii, de cum s'a ulăsat de oi, au sărăcit și au căzut în mizerie.

Istoria Săcelelor vine să confirme încă odată că orice altă ocupaţie, agricultura, meseria, funcţionărilul, nu prieşte. In loc să cerem bugetului noi sacrificii, să descoperim cauza boalei. Şi nu e prea greu.

Până la război — perioada de expansiune săceleană — tinerii băieţi după ce terminau şcoala „centrală", cea mai veche în Ardeal şi cu mult mai veche ca epoca şaguniană, se împărţeau în două grupe; primii la „cârlani" în „Podul Saşilor" sau pe „Sulița" iar restul „băiat de prăvălie" la „Nenea" la Brăila sau Constanţa. Fetele rămâneau acasă până la măritat şi după măritat şi ţeseau „dimie" şi „postav", fie pentru casă, dar mai ales spre vânzare. Judeţele Prahova, Dâmboviţa şi chiar Muscel purtau cioareci făcuţi din dimie săceleană, în „zeghi" adecă sumani, erau specialişti „brănenii. Şi aşa se strângeau pungile cu galbeni.

A venit războiul şi ţara întregită.

Incotro apucă elevii săceleni după terminarea cursului primar? Toţi şi toate la şcoalele medii, din care două au sediul în Săcele, un gimnaziu şi o şcoală profesională. Şi după ce termină aceste şcoale? La alte şcoale sau în căutarea unei „slujbuliţe".

„Cârlanii" în „Podul Saşilor" aşteaptă înzadar de 20 ani pe micul cioban, care cu simbrie în oi avea să devină după armată, marele oier şi bogătaş. Din slujbuliţă nici când nu are să ajungă chiabur şi de aici „agonia" Săcelelor.

Macedoneanul Batzaria mă va înţelege mai uşor când voi spune că Gimnaziul din Săcele ca şi cel din Sălişte dealtfel, a făcut aceeaşi ispravă ca cel din Salonic. Şi companiile de negustori macedonieni presărate, până la Lipsca şi Hamburg, au rămas fără ucenici toţi fiind furaţi de carte şi de carierele aşa zise ale cărţii. S'au stins companiile greceşti, au rămas numai bisericile, şi... cimitirele să mai glăsuiască de gloria negustorilor şi milionarilor Sina şi Dumba, ca şi Grabowsky sau Mutowsky la Budapesta. Biserica dela Mişcolţ zidită de străbunul lui Şaguna, ca şi cea din Budapesta, Wiena şi chiar Braşov, nu mai are credincioşi.

Cauze mici, efecte mari.

Abuzul de şcoale ne-a desfiinţat aproape mărginimea, a sărăcit-o şi i-a secat vitalitatea şi puterea ei de expansiune cu care ea a romanizat şi colonizat comerţul în Brăila, Galaţi, Constanţa, Ploeşti, Buzău şi chiar Bucureşti şi a colonizat Ialomiţa şi Dobrogea.

Deci orice sacrificiu pentru închiderea şcoalelor cu pricina şi îndrumarea tinerilor nu spre meserii ci spre „stână" şi spre „tejghea" la unchiu care încă mai trăeşte şi îi mai aşteaptă, dar nu multă vreme.

— • —

Din amintirile unui Săcelean.

III.

„Ba, mie-mi plac!“

de N. Gh. Urs Șeitan.

Este o vorbă înțeleaptă, din bătrâni, *„din bătrâni din oameni buni“*, cum spune cântecul, că: *„N'aduce anul, ce-aduce ceasul“*. Bietul Bunicu, — Bâtul, cum i se mai zice, pe mocănește, — nu-i mai mult azi, decât un pumn de țărână, subt arătura de grâu ori de porumb, din câmpia nesfârșită a Bărăganului!

S'a mângâiat și consolat și el cu vorbele lui Iov din Biblie: *„Domnul a dat, Domnul a luat, fie numele Domnului binecuvântat“*, când un viscol năprasnic i-a aruncat și'necat în râul Ialomița și'n Dunăre, împreună cu ale altor mocani, toate oile, câte-i mai scăpaseră dela gălbează; și-apoi a venit la noi, sărac lipit pământului, să'mpartă lipsa cu taica, muncind din greu, cu dijmă și suflet, pe moșia ciocoiului grec *Gavadia*, din comuna Țăndărei (Jud. Ialomița).

Și cred că multă vreme, cocoanele, boerii și negustorii din Călărași, au jinduit după cașcavalul, urda și brânza mocănească, până când alți Săceleni ș'au scoborît oile din munte la șes, ca să le pască pe țărmurile Ialomiței și malul stâng al Dunării!.

Și *Neica Niță Muscalu*, — fiind tare credincios și punându-și toată nădejdea'n bunătate și dreptatea lui Dumnezeu — tot cu vorbele lui Iov din Biblie, și-a mai potolit nemărginita-i durere, pentru pierderea întregei herghelii de cai, până la unul, cari au înțepenit, de un chic, atât de rece, de te pătrundea până la măduva oaselor și de un ger năprazнic, de crăpau pietrele și țipa coteica la copca cu pae, nu altceva, prin *Bugeacul* (Basarabia de Sud), acela sălbatic, plin de toate stihiile, răul și de burueni, cât omul — patria haiducului național, Mihul Copilul din baladă și pe unde l-au purtat *„păcatul“*, după mai bine, pe acest străbun, îndepărtat, din Satulung.

Dar așa este când nenorocirea cade—satara-belea—, pe capul omului, sau stă'n loc, de-l ajunge, ori silește s'o ajungă el, din urmă!.

Bătrânul mocan, bunicul, nenorocit, ofta mereu, din greu, pe toate cărările, și vorbea ca pentru el: *„Numa'Dracu m'a pus la cale să nu-mi duc oile, din vreme, la adăpoaste, ca'n alți ani“*.

Tare mi-e dor și mi-e jale de voi, drăguțele mele mioare! Și de voi dragii mei câini credincioși, cari, pe lângă garduri streine, ați închis ochii de veci, rebegiți de frig și lihniți de foame. De mici

v'am crescut cu lapte dulce şi voi mi-aţi păzit turma aşa de bine, încât lupii, niciodată nu mi-au mursicat nici măcar o singură oaie".

La fel şi *Neica Niţă Muscalu* spune, cui vrea să-l asculte:

„De ce, Doamne, n'am ascultat eu pe fratele-meu, Drăgan. Mereu mă cicălea: „de ce măi frate, nu vinzi tu averea asta cu suflet, gloabele alea de cai cari într'o bună dimineaţă, se pun cu copitele'n sus şi tu rămâi numai cu pielea lor ?"

„Schimbă'n bani, măi omule atât caii cât şi oile şi cumpără dela Turcii, care pleacă'n ţara lor, cu doi lei pogonul, şi fă-le moşier mare ca atâţea mocani de-ai noştri, de-i plină Dobrogea de ei. Aşa cum faci tu cu ţârâita nu-i nicio pricopseală. Vinzi doar câţiva armăsari, pe care-i poţi prinde cu arcanul, la Ruşii din Podolia, pentru tunuri şi cavaleria lor, iar la boerii moldoveni, din Basarabia, le dai pentru droşcile lor, telegarii cei mai frumoşi, ce pe apă nu curg".

Pe semne, aurită i-a fost gurita lui *Neica Drăgan*, că'ndată ce Turcii şi-au luat tălpoşiţa din Dobrogea noastră, liberată de subt semilună de către sabia română creştină, din războiul pentru independenţă dela 1877, Mocanii noştri din Săcele şi din alte sate ale Ardealului, văzând că aici, în acest colţ de ţară *„e pâine de mâncat"* (de trăit) în libertate, pentru nişte oameni demni şi vrednici ca ei, au început *„să curgă"* şi să treacă Dunărea, *„cu căţel, cu purcel"*, *„cu tot calabalâcul, traista şi ciubucul"*, cu civilizaţia şi cultura apuseană în suflet, ca să'ntemeeze, la poarta dinspre răsărit a Ţării Româneşti, aşezări trainice, santinelă trează şi zid tare şi puternic de piepturi de viteji de-ai lui Traian şi Decebal, apărători ai ţării, ai neamului, ai creştinătăţii şi ai Apusului, de lăcomia *„buniilor"* vecini dela Sud şi dela Nord!

Şi'n mai puţin de zece ani, — după cum ne-a spus, când a venit pela noi, *Leica Susana Botea*, sora lui taica, din Caramurat — satele, din această frumoasă şi bogată provincie, s'au schimbat *„din colibe, în palate"* !

Iar acum, ici şi colo, la depărtări de zeci de poşte, dacă mai vezi câte-un crâmpei, o rămăşiţă de sat tătărăsc, ori turcesc care mărturiseşte, cum erau aproape toate satele pe acele vremuri depărtate: cu închipuiri de case, adică nişte bulgări de pământ grămădiţi unul peste altul, drept pereţi, iar acoperişul *„la'nălţimea broaştei"*, lipit cu lut galben, ori de pae. Şi'n locul lor? Locuinţe ca la... Săcele!

Cum a auzit taica, dela sor'sa Susana, din Caramurat, că-i tare *„ghine"* de trăit în Dobrogea, că'n provincia asta *„curge, din cer cu găleata, lapte şi miere, că acolo-i Canaanul Românilor"* şi că,

Sonetul unei nopţi.

de Victor Tudoran.

Unei doamne.

Indemn sublim de vraje şi păcat,
Petale'mprăştiate de cireşi,
Surâs sglobiu ce sufletul mi-apeşi,
Aleanul tău senin m'a fermecat.

Cu sânii tăi de crin catifelat
Şi coapsele conac de dor rebel;
In noaptea-aceea svon n'a fost de fel....
Doar licuricii'n vis m'au legănat.

Aroma ta în suflet mi-a pătruns
Cum primăvara zarzăru'nfloreşte,
Şi'nfiorat de tine, te-am ascuns,

Să te păstrez mereu, la infinit,
In colţul meu de suflet, nepătruns,
Căci dorul tău din nou m'a zămislit.

învoielele agricole sunt mult mai uşoare ca'n Muntenia, gata a fost de plecare, peste Dunăre. Vorba ăluia — *„tolu pe chioru, şi drumul la Perişoru"* — cum se zice pela noi, când pe cineva l-apucă dragostea de vreun *„drăcuşor"* de fată, din altă parte. Cândva — se spune un biet fecioraş de mocan, ne mai pu'ând răbda arsura focului dela inimioară, ca să-l stingă, a încălicat pe Chioru şi *„sbughio"*, cu calul numa'în spume, la Perişoru (o comună din jud. Brăila), unde o babă hârcă, rugată de iubita lui, îi pusese u'cica, care, la sosire, ferbea'n clocote, fără foc!

Aşa o fi dragostea: înnebuneşte pe om, până moare!

I-a fost uşor lui taica, să convingă câteva familii din sat, să plece cu el; mai întâiu, robia era comună, lipsurile şi suferinţele erau aceleaşi, apoi nimeni, afară de cei îndrăgostiţi, nu se rupea de ceva drag: nici tu casă proprie, nici tu glie de care să-ţi fie inima legată, nici tu păşune pentru vite şi nici mălai în tron, ci numai împilare, robie, sărăcie şi multe foarte multe, guri de astupat.

Până şi şobolani îşi luaseră câmpii şi cu chipul acesta, s'a dovedit odată mai mult, că-i foarte bun leacul ăluia, care, când l-a'ntrebat cineva, ce să facă, ca să scape de şoareci, i-a răspuns:

„Foarte simplu: sărăceşte şi tu ca mine şi să n'ai nimic de ros pe lângă casă şi se duc, mâncând pământul"!

Târziu.

de Ion Apostol Popescu.

E seară în fereastră
Şi plopii tac afară,
Târziu luna în glastră
De prin pustii coboară.

Spre-apusul cu vedenii
Se stinge orice grabă
Şi îngerii'n ecteni
Sculptează rugă albă.

Deci, i-a venit tot aşa de uşor lui taica să *„arunce cu cenuşă'n urmă"*, — cum se zice, pela noi, când pleci dintr'un sat, unde n'ai trăit bine.

Şi-a plecat, bietul taica, cu durerea, tăinuită'n sufletul lui, că lasă'n urmă, două morminte scumpe pentru el, ale părinţilor, peste cari mai târziu, când s'a stricat satul, a trecut, nepăsător, fierul plugului, de nici nu se mai cunoaşte locul, unde oasele acestor doi mocani, din Săcele, vor hrăni mereu pământul Bărăganului!

Ba ce-i drept, nu-i păcat s'o spui!

A mai lăsat, după el, faima de cel mai religios, mai cuminte şi mai înţelept om din sat.

Se vede, pe semne, că chiar pe vremea aceea, când se luau doar *„câte-o piele de fiecare oaie"*, de către moşieri în învoielele lor cu ţăranii, s'a dovedit adevărată zicală: *"râul cu două isvoare nu seacă niciodată."*

In adevăr, dacă taica n'ar fi ştiut şi cojocărie, numai cu cinci parale, cât se plătea, la câmp, munca dintr'o zi de vară, lungă cât... postul Paştelui şi cu bruma de dijmă, cât îi plătea boerului să-i lase, cât e hăul, n'am mai fi văzut noi, prin curte, nicio coadă de vacă, nici porc de Crăciun şi nici păsări, cum n'avea vecinul nostru, cumătru *Berechet*, tot mocan şi el.

Par'că şi acum îmi sună'n urechi hărjiitul pieilor de oaie, când taica începea să le cureţe, în tinda casei, cu trei patru ceasuri înainte de a se lumina de ziuă.

Aşa că toate cojoacele şi bundele din sat, cusute de el, au să vorbească pân's'o rupe de hârnicia lui Moş *Gheorghe Urs-Şeitan.* Şi uite aşa de colea niţel, de dincolo mai multicel — vorba unuia: *„dacă nu curge, cel puţin pică"*. Ba şi maica aducea la casă, cu furca cu descântecele şi buruienele ei, de toate, un fuior de in, sau de cânepă,

Doarme Gina!...

de Doiniță Sassu.

Prin grădina smălțuită cu buchete înflorite,
A trecut, strângând la sânu-i florile din cale,
Șoptind drag acelor care plâng pe brazde, ofilite,
Desmierdând, duios, bobocii cu petale pale...

Ca regin'a lor, cu toate i se închinau smerite,
Aplecând ușor potirul gingaș, plin cu rouă,
Dăruind-o cu mireasmă din pocalele vrăjite,
Pe când ea binecuvântă dulce: „Pace vouă!"

Hoinărind până'n spre seară printre roabele iubite,
S'a lăsat să-i vină somn alinător pe gene...
Și un prinț cu ochii albaștri, a venit pe tăinuite
Și-a furat pe scumpa floare'n țări cu Cosinzene...

Ci, când trece'n svon șăgalnic blând zefirul prin grădină
Prind să-l certe — vegheiorii — crinul și sulfina:
„ — Până zorii nu-ți mângâe aripele în lumină,
Treci tiptil, copil sburdalnic; nu știi?... Doarme Gina!"...

---

câteva ocă de mițe, pentru plapomă, nițică lână pentru ciorapi, brânză de oi ori de vaci, smântână, costiță, mușchiu de porc afumat, ceva părăluțe, până și câte-o roche de stambă, *„pentru maica Sanda, că mi-a scăpat copilul din ghearele morței."*

Curgeau, ca la bâlci: tinerele, cu copii mici în brațe și cu ce-i mai mărișori, de mână, bărbați și femei în toată firea, toți încredințați că *„Maica Sanda îi vindeca"*: de apucate, (tetanos), de delperit (roșața pelei"), de brâncă, de deochiu, de treapăd (diarie), de gâlci rele (anghină difterică), de pojar, de vărsat, de scarlatină și de toate celelalte boale, ce bântuia prin sate, atunci ca și acum!

Țipau copii de m'asurzeau, când îi trăgea, căscau oamenii mari, când le descânta de deochi, de le-ajungea gura la ureche și câinele se scutura, când i-arunca'n cap apa descântată, cu tăciuni aprinși, semn că se face bine bolnavul!.

Sigur că se vindecau mulți, — dacă nu mureau — că maica n'a scăpat de ei, pân'a murit, la vârsta de 86 de ani, deși câteodată, plictisită, le da „apă chioară", adică nedescântată.

Când eram încă mic, fugeam de țipătul copiilor. Mai târziu, la mijirea mustăților, nu mai plecam, mai ales când veneau tinerele,

Tineri săceleni în costume mocăneşti de acum o jumătate de veac.

frumuşele, cu ochi negri ca mura coaptă, ori albaştri ca cicoarea din câmp şi seninul cerului, vii, strălucitori, umezi şi tare frumoşi, de credeam că s'a scoborît în ei raiul din cer, nu altceva! Acuma nu mai lăsam ochii în jos, ruşinat, când vreuna mai *„drăcoasă"* şi frumoasă de pica, *„îşi arunca privirea"* duioasă, tremurătoare şi *„otrăvită"*, drept în ochii mei, de mă bolnăveam eu, în locul copilului ei!

Se vede că maica a cam băgat de seamă schimbarea mea şi că ghimpele dragostei mi-a'nţepat inima, că'ndată ce-a plecat o brunetă şi eu m'am uitat lung şi cu jind după ea, a isbucnit:

— „Ce tot o fi cătând *„nefufenele"* astea, de vin la mine, cu copiii sănătoşi? Nu-mi plac de loc!"

— „Ba mie-mi plac, al dracului!" i-am răspuns eu.

Săraca maică, a râs cu'nţeles, ca un filosof, căci doar a fost şi ea tânără odată".

CRONICA

LITERARĂ, ARTISTICĂ SĂCELEANĂ şi MĂRUNTĂ

M. Eminescu — Poezii postume, *ediţie îngrijită de Al. Colorian şi Al. Iacobescu Ed. Cugetarea — Georgescu Delafras — Preţul lei 100.—* In volumul de faţă, dnii: *Colorian* şi *Al. Iacobescu,* ne prezintă partea cea mai puţin sau poate chiar de loc cunoscută din opera lui *Eminescu,* aceea ce nu s'a publicat în timpul vieţii lui, opera postumă. In cuvântul introductiv şi nota finală a volumului dl. *Colorian* caută să motiveze şi să îndreptăţească publicarea operei postume a lui Eminescu. Aduce astfel diferite argumente afirmând că: postumele sunt acelea cari *„arată lupta pe care poetul a dus-o cu osârdie pentru desăvârşirea şi stăpânirea formei şi fondului poetic"*. In postume ni se desvăluie umorul *„o altă faţă a personalităţii eminesciene"*. Postumele prezintă pe *Eminescu — „veşnicul pelerin spre desăvârşire"* şi nu un *„Eminescu inspirat din fiar"*. Cunoscând şi aceste poezii poţi vedea munca titanică a unui om care, într'un timp atât de scurt, în vremuri atât de duşmănoase şi contrare, a creat capodopere cari sunt pietre de hotar pentru literatura noastră tânără. Rămâi extaziat în faţa acestor lucruri şi constaţi că numai printr'o *„jertfă supraomenească"*, au putut fi create. Şi într-adevăr Emineseu *„a fost înfrânt în viaţă"* dar prin opera sa *„a învins în veac"*.

Aceste lucruri nu le poţi însă înţelege numai din poeziile antume — căci acestea reprezintă prea puţin din vasta operă eminesciană. Şi chiar dacă ar reprezenta cea mai strălucită parte a operei (lucru care este adevărat numai în parte), totuşi nu poate cuprinde măreaţa personalitate eminesciană subt toate aspectele ei.

Sunt multe valori din opera eminesciană pe cari numai posteritatea le-a descoperit. Or aceste poezii au tocmai menirea de a desvălui alte valori şi aspecte ale operei, cari zac ascunse în manuscris.

De ce să afirmăm arbitrar că aceste poezii nu au fost publicate de poet fiind recunoscute de el ca fără de valoare şi de ce să nu admitem că nepublicarea lor se datoreşte firei sale retrase şi timide sau soartei vitrege, mai ales când găsim printre ele poezii ca *„Muşatin şi codrul"* — plină de o nespusă gingăşie şi simplitate, de miracolul şi supranaturalul baladei populare, dar şi de serafică melodie a versului eminescian.

Multe din operile cele mai de seamă ale lui *Eminescu* au fost scoase aproape forţat dintre hârţoagele lui de prieteni *(Slavici, Creangă)* şi date publicităţii.

Argumentul ce se aduce împotriva publicării poeziilor postume era, că ele nu se ridică la valoarea celor antume şi deci valoarea lor întunecă strălucirea luceafărului poeziei româneşti. Afirmaţia nu este tocmai adevărată, deoarece ele nu micşorează de loc valoarea poetului, ci din contră ne dă posibilitatea să urmărim evoluţia unui geniu în plină ascensiune.

Noi nu putem lipsi de ele o literatură tânără — cum e literatura noastră — deoarece afirmă dl. *Colorian* — şi pe buna dreptate — oricare din postumele lui *Eminescu* sunt mai presus de tot ce a scris marii noştrii clasici: *Heliade, Gh. Alexandrescu, V. Alexandri.*

A nu admite publicarea operei postume a lui *Eminescu* înseamnă a fi protestant în materie de literatură, a fi cu alte cuvinte, eretic. Inseamnă a în-

lătura o parte, care îți este absolut necesară înțelegerii, căci fără de ea, nu poți cunoaște pe adevăratul Eminescu. Căci după cum nu poți cunoaște și înțelege cu adevărat dogma creștină decât admițând atât Sf. Scriptură cât și Sf. Tradiție, tot așa concepția eminesciană nu poate fi înțeleasă subt toate aspectele ei, decât cunoscând atât ceea ce s'a tipărit în timpul vieții lui, cât și ceea ce s'a tipărit după aceea, sau a rămas în manuscris.

Părerea noastră este însă că puțini vor mai fi din aceea cari se îndărătnicesc încă în absurda concepție de a nu publica decât numai ceea ce însuși poetul a publicat. Ci din contră, credem că mai toți sunt de părerea marelui nostru istoric și om de știință prof. N. Iorga, care afirmă că: „*Orice rând din Eminescu trebuie tipărit*".

In felul acesta vom putea răscumpăra în parte greșala contemporanilor lui Eminescu, cari nu găseau în opera marelui poet, decât trei poezii bune, dintre cari numai una *(Mortua est)* cu adevărată valoare literară.

Lucrarea de față are tocmai această menire. Ea ne pune la dispoziție acea parte din opera lui *Eminescu*, pe care nu am avut posibilitatea până acum a o cunoaște.

De aceea munca dlor. *Al. Colorian* și *Al. Iacobescu* — îngrijitorii volumului — merită tot sprijinul și toată lauda, deoarece stau în slujba celui mai mare poet pe care l-a avut vreodată România.

Tot cu această ocazie ținem a remarca și opera editurei *Cugetarea* a dlui. *Georgescu Delafras*, care își înțelege pe deplin misiunea sa, sprijinind totdeauna, tot ce e sănătos și românesc.

Gh. Păltănea.

„Poteci Albastre" *însemnări de* **Petru Stati.** *Colecția „Cuget moldovenesc „Director, M. I. Văluță. Iași.* Vechiul nostru prieten—literar înțelegem, dar pe care nu-l cunoaștem decât din volumele primite — Dl. *Petru Stati*, ne trimite de data aceasta un volum de *însemnări*, deosebit de interesante. Cartea cuprinde două capitole: *Fenomenul Eminescian* și *La răscruce de veac. Petru Stati* ne obișnuise cu versurile lui limpezi, — pe care nu odată le-am lăudat în coloanele revistei — dar nu-l bănuiam și așa de bun observator literar și social. Cu o competință de adânc cunoscător, *Petru Stati* reușește să expună lucruri mai înalte, subt o formă ușoară de reținut, asimilabilă de orice intelectual, modest ca pregătire și care are puțină bunăvoință. Ne vom mulțumi, ca în limita spațiului disponibil, să reproducem unele părți mai interesante, cari ar putea fi folositoare, unora dintre cititorii noștri. Iată câteva: „*Oricum s'ar prezenta, ușoară sau dificilă, creația artistică nu poate avea drept rezultat noutatea absolută, ci numai o noutate relativă*". Intre *premergătorii lui Eminescu*, amintește pe *Sihleanu, Gr. Alexandrescu, Vasile Alexandri*, etc. „*Intre Alexandri și Eminescu, este saltul dela talent la geniu*". (pag. 16.) Analizând *ideea morții în poezia eminesciană*, discută poeziile: Mortua est; Inger și demon; Despărțirea; Impărat și proletar; Melancolie; Odă; Rugăciunea unui dac; Glosa; Apari să dai lumină și Luceafărul.

In partea: *Elementele eroticei eminesciene*, autorul începe cu următorul gând: „*Poezia eminesciană constitue capitolul neasemuit de bogat pe care l-a oferit vreodată metafizica iubirii în literatura românească*", pentru a încheia cu fraza următoare: „*Pontif al sbuciumului din primăvara vieții, cântecele lui vor trăi cât vor exista tinerețe și iubire, adică în eternitate*".

Discutând despre: *Sentimentul naturii*

în poezia lui Eminescu, autorul documentează această temă, pe care regele poeziei românești a tratat-o cu multă măestrie. In ultima parte, autorul vorbește despre *Destinul* eminescian *„care constitue finalul unei chinuite existențe pământești", „dar care a deschis porți de azur culturii noastre".*

In capitolul *„La răscruce de veac"* autorul se ocupă cu atenție despre: *Arta ca factor de cultură; Realitatea în opera de artă;* — subliniind diferite curente; — *Despre tradiție și solidaritate* și *La răscruce de veac,* în care autorul subliniază câteva mari adevăruri: *„Nici dărăpănarea corpului pentru flacăra subtilă a minții, dar nici înflorirea trupului fără o corespunzătoare ridicare pe plan spiritual"* ori altă maximă *„Fericirea în viață, este devotamentul față de o datorie sau față de un vis".*

Cartea *„Poteci albastre"* merită a fi recomandată tuturor, pentru suflul sănătos și moral ce-l cuprinde.

Citită cu atenție și gândită, descoperim o valoare enormă între cele 65 pagini ale volumului, care te va face din când în când să o scoți din bibliotecă și să o răsfoiești.

Victor Ion Critu.

„Poezia Anotimpurilor" *și* **„Primăvara"** *două volumașe de poezii, de* **N. Cristescu.** *Tip. „Unirea" Caracal. 1932-1936. Prețul Lei 8.* Am citit cu deosebit interes volumele trimise din Caracal, și o mărturisim sincer, am descoperit în majoritatea poeziilor, filonul talentului. *N. Cristescu* cântă cu drag natura, reușind a ne reda imagini frumoase.

Iată de exemplu poezia *„Aprilieană":*

Pe marea albastră, insule de nor
Pictează Aprilie cel înșelător....

Prin frunzele care n'au putrezit,
Firele de iarbă verzi au răsărit....

Precum prin tristețea anului trecut,
Râde bucuria celui început....

In inimi suspină triste amintiri....
Și pătrund de-afară, vesel, ciripiri...

Sub streașina veche, un cuib pustiit
Plânge rândunelul ce n'a mai venit...

Dacă versurile lui *N. Cristescu,* ar fi fost tipărite pe o hârtie mai bună și câte o poezie pe o pagină, nu îngrămădite ca într'un bazar cu diferite caractere tipografice, ar fi dat dela început impresia adevărată a talentului, pe care autorul îl posedă.

Il așteptăm în curând cu un nou volum, și tehnic și artistic, mai realizat.

Vlad Șeitan.

Studii de psihologie socială de **C. Dumitrescu—Iași,** prezentate de **P. Moșoiu.** Biblioteca Revistei Ideea, București. Volumul conține o serie de studii apărute între anii 1891-1907 în diferite publicații de specialitate, tratând următoarele probleme sociale: nevoia de hrană; spiritul democratic în literatură, artă și știință; recenzentul; cele două morale; fericirea de a trăi; nevoia de ideal și goana după noroc.

Nefiind vorba de o lucrare nouă, nu vom insista asupra acestei cărți, ci ne vom mărgini a releva strădania dlui P. Moșoiu de a răspândi opera cugetătorului care a fost C. Dumitrescu-Iași, ale cărui studii psihologice rămân încă de actualitate, deși formele sociale au evoluat mult — într'o direcție sau alta — în ultimii 50 de ani.

Ion Păltănea.

CRONICA SĂCELEANĂ

In Nr. *1-2* din anul trecut, am reprodus articolul *„O situaţie care nu e locală"* apărut în cotidianul „Universul" şi datorit ziaristului recunoscut *N. Batzaria.*

Din cauza subiectului deosebit de important pentru conştiinţa românească de pretutindeni şi mai ales că această chestiune a fost desbătută în coloanele marelui cotidian românesc *„Universul"* articolul a produs interes în cercurile presei româneşti.

Astfel seriosul cotidian clujan *„Tribuna"*, de subt priceputa conducere a scriitorului ardelean, părintele *Ion Agârbiceanu*, în numărul său din 15 Mai 1940, publică un lung articol întitulat *„Revista Plaiuri Săcelene."*

Articolul este semnat de dl. prof. *I. Gârbacea* — ni se pare dela Academia Comercială din Cluj — care comentând articolul dlui. *N. Batzaria* îl întregeşte cu interesante observaţiuni.

Cum dl. prof. *I. Gârbacea* este un bun cunoscător al problemelor păstorilor ardeleni şi al fenomenului de transhumanţă, am găsit de bine a reproduce articolul apărut în cotidianul *„Tribuna"*, chiar în numărul de faţă

Din cauza spaţiului prea mic, am lăsat afară partea ce cuprindea articolul dlui. *N. Batzaria*, care fusese reprodus şi de dl. prof. *I Gârbacea* în articolul său — publicând numai articolul propriu zis al scriitorului clujan.

Cei care vor să studieze mai atent chestiunea, găsesc articolul dlui *N. Batzaria*, publicat în nr. 1—2 din anul curent.

Din parte-ne mulţumim dlui prof. *I. Gârbacea*, pentru întregirile şi observaţiile sale şi ne-ar bucura mult dacă peana sa ar coborî direct în mijlocul paginilor revistei, unde va fi primită cu dragostea şi respectul cuvenit.

La două zile numai — adică în 17 Mai 1940 — cotidianul dlui. prof. *N. Iorga „Neamul Românesc"* din Bucureşti, publică pe prima pagină, subt titlul *„Plaiuri Săcelene"*, următoarele:

„Am relevat întotdeauna în coloanele noastre publicaţiile româneşti bune, în afară de cele cari apar în Capitală, — pe cele provinciale, cari din colţul lor depărtat se străduiesc să-şi aducă prinosul curat de cultură şi de românism, în slujba neamului."

„Revista „Plaiuri Săcelene" reproduce din „Universul" un articol subt semnătura dlui. N. Batzaria, în care se ocupă de această revistă şi pe care îl publicăm şi noi".

Urmează reprodus în întregime articolul dlui. *N. Batzaria*, articol despre care am vorbit mai sus.

Toată recunoştinţa noastră cotidianului *„Neamul Românesc"* pentru atenţia acordată modestei noastre reviste.

O parte din cele 31 de fragmente ale
romanului NINA de Victor Tudoran.

Spre Techirghiol — Sat,
Braşoveni,
Rozalia,
Nostalgia unui mormânt
Debarcaderul dragostei, etc.

Intotdeauna am fost sinceri cu cititorii. Necazurile noastre le-am împărtăşit şi lor, pentru a ni se părea mai uşoare, iar bucuriile noastre am vrea să fie şi ale lor. In aceste vremuri când apariţia revistei ar putea fi periclitată, din cauza greutăţilor ivite cu încasarea abonamentelor, steaua „plaiurilor" noastre dragi, ne-a arătat inimi curate de săcelenii, cari ne-au înţeles.

Astfel prin stăruinţa Dlui. Dr. Voicu Niţescu fost ministru, şi prin bunăvoinţa Dlui. Prof. G. Alexianu, rezident regal al Ţinutului Bucegi, am obţinut din partea ţinutului, suma de Lei 10.000.— (zecemii lei) drept subvenţie pe anul 1940/41, al cărei prim scop este de a acoperi în parte pierderea avută anul trecut, a cărei sumă se apropie de 8.000.— (optmii) lei.

Tot prin bunăvoinţa Dlui. Dr. Voicu Niţescu, avându-se în vedere faptul că dela apariţie şi până azi, am adus un efectiv serviciu ideiei de cooperaţie, prin propaganda susţinută în coloanele noastre, am obţinut şi din partea Institutului Naţional al Cooperaţiei din Bucureşti, un ajutor în sumă de Lei 5.000.— (cincimii).

Nu putem trece subt tăcere nici adânca înţelegere ce ne-a arătat şi Dl. senator Gh. Roşculeţ, preşedintele Camerei de Agricultură din Braşov, care ne-a încurajat întotdeauna când posibilităţile i-au îngăduit.

De data aceasta, pe lângă abonamentul de sprijin acordat din partea Camerei de Agricultură din Braşov, Domnia-Sa ne-a înlesnit şi încasarea subvenţiei acordată de Ţinutul Bucegi, scutindu-ne astfel de o mulţime de cheltuieli.

Tuturor le aducem şi pe această cale viile şi sincerile noastre mulţumiri, pentru tot ce au făcut şi vor mai face în scopul ajutorării revistei.

Aceasta cu atât mai mult, cu cât revista aduce probleme de un deosebit interes românesc, care apoi sunt desbătute în coloanele unor cotidiane unanim apreciate, ca: „Universul" şi „Neamul Românesc" din Bucureşti şi „Tribuna" din Cluj. Deasemenea nu trebuie să se uite că aprecierile asupra revistei mocanilor de pretutindeni sunt favorabile, aşa după cum se poate vedea în mai toate ziarele şi revistele serioase din ţară, începând cu: „Curentul", „Porunca Vremii" şi „Tribuna", şi terminând cu „Convorbiri Literare", „Sfarmă-Piatră" şi altele.

Pilda frumoasă a Săcelenilor de mai sus, ar trebui urmată şi de alţii cari au posibilităţi identice, deoarece astfel vom fi în stare să dăm cititorilor o revistă şi mai prezentabilă, care ar fi cu adevărat expresia propriilor noastre puteri.

O spunem răspicat: ceea ce reuşim a face să apară, nu reprezintă tot ceea ce putem da, ci ceea ce putem realiza cu mijloacele materiale de care dispunem. Când resursele băneşti vor creşte, adică atunci când cititorii îşi vor face pe deplin datoria, înfăţişarea şi cuprinsul revistei noastre vor fi cu totul altele.

Până atunci ne mulţumim să apărem în haina pe care cititorii şi Săcelenii înţelegători ne-au dat-o.

Victor Tudoran

„Sântilia", tradiţionala serbare mocănească din ziua Sfântului prooroc Ilie (20 Iulie), în anul acesta nu s'a ţinut.

In momentele când inima întregului popor român a fost însângerată, când o parte din trupul ţării noastre a fost sfâşiat de pantera roşie a comunismului, când ţara îndoliată şi-a înnecat durerea într'un suspin, Săcelele au arborat şi ele drapelul suferinţii şi al resemnării. Săcelenii au înţeles că nu sunt timpuri de veselie — că atunci când fraţii noştri de peste Nistru şi din nordul Bucovinei, gem subt loviturile nemiloase ale unei soarte vitregi, trebue să ne simţim şi noi alături de ei, trimiţându-le un îndemn, pentru a ţine aprinsă încă în ei, flacăra nădejdii, unor vremi mai bune. Orice manifestaţie artistică în aceste momente, chiar, când aceasta s'ar fi făcut cu scopul de a se păstra datini şi obiceiuri atât de scumpe nouă, ar fi însemnat pentru mocanul nostru, călcarea datoriei.

In ziua frumoasă de vară a prooroculuí Ilie, paşii lor nu s'au îndreptat spre loc de veselie, ci spre altarul bisericii strămoşeşti, oblăduitoarea de totdeauna a poporului român.

Gh. Păltănea.

Data când va apare **Nina** *se va anunţa din timp.*

CRONICA MĂRUNTĂ

Din cauza evenimentelor în curs, când ziarele mari ale ţării s'au văzut nevoite a-şi reduce numărul de pagini iar unele din revistele noastre de cultură să-şi întrerupă apariţia, noi ne străduim totuşi a continua tipărirea revistei, fie chiar şi numai în numere duble.

Cerem cititorilor să fie îngăduitori şi să ne înţeleagă.

Noi nu vom dezerta dela datorie, deşi în jurul revistei am rămas tot mai puţini, restul fiind plecaţi pe zonă, pentru apărarea fruntariilor ţării. Subt protecţia celor dela hotare, noi cei de-acasă trebuie să ne facem datoria. Şi ne-o vom face! P. S.

Note: Din motive independente de voinţa noastră, am fost nevoiţi a amâna, pentru numărul viitor, publicarea celor două necroloage: Dr. G. D. Creangă şi Ion Rusu-Tibreanu.

Tot în acelaş număr vom publica şi darea de seamă a instalării preotului Tiberiu Ţigoiu în Cărpiniş-Săcele.

Intenţionăm deasemenea să închinăm un număr realizărilor din ultimul timp din Săcele, datorite bunăvoinţei Dlui. Rezident Regal al Ţinutului Bucegi Dl. Prof. G. Alexianu. Numărul va cuprinde şi câteva fotografii documentare.

Redacţia.

Sărbătorirea Mitropolitului Nicolae Bălan la Săcele. Căminul Cultural „Mitropolitul Nicolae Bălan" din comuna Baciu, cu concursul unităţii militare ce se află în localitate, a organizat Duminecă 23 Iunie a. c. după masă, o reuşită serbare, subt patronajul dlui colonel Coşereanu, comandantul unităţii şi a dlui locot Bucurescu.

Sala de festivităţi a căminului a fost neîncăpătoare pentru sutele de soldaţi şi numărul mare al populaţiei care a luat parte la această serbare.

S'a executat următorul program: Pe-al nostru steag, cor; „Scrie-mi mamă despre sat" solo-voce executat de fruntaşul Costică Anghel; declamare „Cică să te joci cu hoţul" de Vasile Militaru, executată de sergentul Ilie Costea. Bucăţi executate la muzicuţă de dl Emil Chereches. Solo-voce cu acompaniament de orchestră „Ţărăncuţă" de Costică Anghel. „Rea de plată" de Gh. Coşbuc, solo-voce cu acompaniament, executată de serg. Ilie Costea. Tinerii: Gheorghe Gârbacea, Aurel Varlan, Ioan Bărbuc, d şoarele N. Codreanu şi Marioara Calotescu, şi dl Andrei Calotescu, din societatea tineretului „Sf. Gheorghe" din loc, au jucat o comedie foarte reuşită.

A vorbit apoi dl. locot. prof. Prundeanu, despre „Chemarea ostaşului român."

Preotul Victor Marin, parohul locului, a vorbit despre patronul căminului cultural: Inalt Prea Sfinţitul Nicolae Bălan Mitropolitul Ardealului, cu ocazia împlinirii celor 20 de ani de arhipăstorire.

După urarea făcută Maj. Sale Regelui Carol II. serbarea s'a sfârşit în cea mai caldă atmosferă de înfrăţire.

Coresp.

Ziua Eroilor. In acest an comemorarea zilei eroilor s'a sărbătorit într'un cadru mai restrâns prin faptul că obişnuitul pelerinaj la „Crucea Eroilor" nu a avut loc din cauza timpului ploios.

In biserica ortodoxă „Adormirea Maicii Domnului — cea veche — după oficierea serviciului divin, în prezenţa autorităţilor civile, a şcoalei primare, a premilitarilor şi a unui numeros public, părintele paroh Daniel Purcăroiu a ţinut o cuvântare, arătând importanţa acestei sărbători creştineşti, contopită cu evocarea faptelor vitejeşti şi cu sacrificiul vieţii eroilor români.

A urmat un bogat program de cântece naţionale şi declamări executate de străjerii şi străjerele şcoalei primare din Turcheş.

Ziua restauraţiei. Printr'o frumoasă manifestare străjerească s'a sărbătorit şi în comuna noastră ziua de 8 Iunie 1940, adică — un deceniu de glorioasă domnie a iubitului nostru Rege Carol al II-lea.

Un Te-Deum a fost oficiat de părintele D. Purcăroiu în biserica-veche, în prezenţa unei asistenţe numeroase şi a şcoalei primare.

După intonarea Imnului Regal de către corul şcoalei, a urmat un program de cântece şi declamări străjereşti.

Serbarea s'a încheiat printr'o cuvântare a D-nei directoare Drăgulănescu.

Serbarea de sfârşit de an la grădiniţa de copii No. 2. Duminecă 16 Iunie 1940 într'o clasă a şcoalei (fostă şcoala profesională) a avut loc serbarea de sfârşit de an a grădiniţei de copii No. 2, condusă cu pricepere şi cu frumoase rezultate de Dna. Eugenia Curcubătă. Serbarea a început cu cântece şi jocuri naţionale, recitări, piesă de teatru şi a luat sfârşit prin exerciţii şi cântece străjereşti.

Iată titlul altor fragmente ale romanului **NINA**

Ziua restauraţiei.
Techirghiolul.
Zori senine.
Hilda.
Lanterna buclucaşe.

Toate au fost executate foarte frumos, uimind publicul din sală — plină până la ultimul loc.

Micuţii şcolari şi-au îndeplinit rolurile cu graţie şi talent, atrăgându şi aplauze, iar conducătoarea unanime elogii.

Ion Perşinariu.

Ziua Eroilor. In ziua înălţării Mântuitorului şi Ziua Eroilor, Săcelele au sărbătorit pe acei cari s'au jertfit pentru întregirea neamului.

La Troiţa Eroilor dela Biserica Nouă din Satulung, unde în alţi ani se adunau toate şcolile din localitate, în acest an din cauza ploii, după slujba Înălţării, s'au ridicat în biserică rugi fierbinţi pentru odihna eroilor, morţi pentru Tron şi Ţară.

A vorbit Părintele Zenovie Popovici despre jertfa eroilor, apoi stolul Şcoalei Primare Nr: 3 subt conducerea Dlui Nicolae Dobrin, înv. dir., a executat un program de cântece şi poezii patriotice şi a citit apelul celor căzuţi la datorie, fapt care a stors lacrimi multora.

Au depus apoi coroane de flori pe mormintele eroilor: Şcolile Primare Nr: 2 şi 3 şi Subcentrul P. P. Săcele.

A urmat apoi defilarea străjerilor dela cele două şcolii şi a premilitarilor, fiind primită de Dl. Locotenent Nicolae Boicea, comandantul subcentrului şi de comandanţii stolurilor de străjeri.

Ziua Restauraţiei: Spre deosebire de anii trecuţi, Ziua Restauraţiei, anul acesta a fost sărbătorită fără manifestările străjereşti cu care ne obişnuisem înainte.

La ora 11 s'a oficiat un Te-Deum pe terenul de sport Isvorul de către Pr. Zenovie Popovici şi Pr. Gheorghe Şerbu în prezenţa Dlor: Căpitan Axente Cojocaru dela Subinspectoratul P. P. Braşov, Nicolae Boicea, comandantul subcentrului P. P. Săcele, N. Zamfir, dir. Şcoalei Primare Nr: 2, Comandantele stolurilor de străjeri, Stolurile Şcoalei Primare Nr: 2 şi 3, Premilitarii şi un numeros public.

A vorbit Părintele Zenovie Popovici despre înfăptuirile din cei 10 ani de domnie ai M. S. Regelui Carol II.

A răspuns Dl. Căpitan Cojocaru pentru frumoasele cuvinte rostite de Sfinţia Sa, închinând cu urarea „Trăiască Regele". Au defilat apoi străjeri şi premilitarii.

Serbarea de sfârşitde an de la Şcoala Primară Nr: 3 din Satulung a avut loc în ziua 16 Iunie 1940 în localul şcoalei.

Stolul de străjeri subt conducerea Dnei înv. M. Negoescu a executat un program bine reuşit, compus din: co-

(urmare la pag. 112)

Săceleni! păstrați revista la loc de cinste. Oricând o veți găsi vă va aminti locuri scumpe vouă și părinților voștri.

— 15. VII. 1940. — 1500 ex. —

Adevărații prieteni ai „Plaiurilor Săcelene".

Mulțumim călduros și pe această cale abonaților de mai jos, cari — înțelegându-ne greul — au binevoit a ne achita abonamentul. Sprijinul acordat ne dovedește încăodată necesitatea acțiunii noastre și ne face să străduim în viitor pe același drum al Săcelelor de mâine. Cine refuză să primească și să sprijine „revista" acela să nu-și mai spună „săcelean".

Abonații cari au plătit între 1 Ian. — 31 Martie 1940. (urmare din numărul trecut)	Au achitat abonamentul pe anul	
	1939	1940
Dumitru Voina, propr. Brașov	200	—
Natalia Popescu, dir. Brașov	300	—
Cooperativa „Esculap" București	300	—
Căminul Cultural, Baciu-Brașov	400	—
Aurel Puiu, comerc. Brașov	100	100
Gh. I. Blegeanu, comerc. Alexandria-Teleorman, 1/2 an	—	50
Const. G. Jarnea, funcționar. Satulung	—	150
Savu Luca, dir. pensionar. Cernatu	—	100
Alexe Roșculeț, notar. Com Cogealac-Constanța	—	100
Tiberiu Brediceanu, senator, Brașov	—	100
N. Suciu-Sibianu, funcț. Brașov	—	100
Gheorghe Peteu, morar. Com. Cogealac-Constanța	—	100
Ioan Vâju, corespondent, Purcăreni-Brașov	—	100
A. Pascu, Școala Politechnică, București	—	100
Radu I. Ardelea, contab. pens. Brașov	—	100
Aurel Cojocaru, medic. Turcheș-Brașov	—	200
Vasilica Ionescu, Ploești	—	200
Radu Gh. Beșleagă, comerc. Cahul	—	200
Voicu Jalea, comerc. București	—	200
Gheorghe Stroe, Petroșani-Huniedoara	—	300
Bucur Bunescu, industriaș, București	—	1000
Au plătit prin C E. C. Nr. 25. 187.		
Ilie Tudoran, comisionar. București	100	100
Vasile I. Petcu, industriaș, București	—	200

Abonații cari au plătit între 1 Aprilie — 30 Iunie 1940	Au achitat abonamentul pe anul					
	1935	1936	1937	1938	1939	1940
Valerica Cornea, funcț. Turcheș	50	50	—	—	—	—
Vladimir Banciu, inginer București	100	100	100	100	100	—
Victor Secăreanu, funcț. Satulung.	—	50	100	100	100	—
Voicu Nițescu, dr. f. ministru, București			100	100	100	200
Ioan Bânda, dr. protopop. Baia-mare			100	100	100	—
Gheorghe Șeitan, funcționar, Satulung			100	100	100	—

	1937	1938	1939	1940
Nicolae Târţălaş, funcţ. Câmpina	100	100	—	—
Alexandru Albuleţ, funcţ Ploieşti	100	100	100	—
Nicolae N. Jica, funcţ. Satulung		100	100	—
Gh. P. Sassu, comerc. Com. Cobadin-Constanţa		100	100	—
Alexandru Stoian, comerc. Feteşti-Ialomiţa		100	100	100
Gh. Clinciu, conductor silvic, Satulung		100	—	—
Iancu Bărbat, preot, Tărlungeni-Braşov		100	—	—
Petru Leucă, preot, Satulung		100	—	—
Nicolae Stoica, propr. Satulung		100	100	50
Nicolae Aldea, propr. Satulung		100	100	—
Neagoe Aldea, advocat, Ploeşti		100	—	—
Ion Crisbăşeanu, comerc. Bucureşti		100	—	—
Alexandru Suru, medic veterinar, Braşov		100	100	—
Ioan N. Georgescu, contab. aut. Ploeşti		110	—	—
Vasile C. Pătraşcu, industriaş, Ploeşti		150	150	150
Nichită C. Bucurescu, controlor fin. Braşov		250	250	—
Biblioteca „Astra", Braşov			100	100
Mihail I. Tepşan, funcţ. Satulung			100	—
Ioan Jinga, propr. Satulung			100	—
Ioan Cofei, comerc. Satulung			100	—
Matei Stroescu, cantor. Turcheş-Braşov			100	—
Gheorghe Cârstocea, propr. Satulung			100	—
Gh. Pria, funcţionar, Buşteni			100	—
Ioan Bellu, funcţionar, Sinaia			100	100
Nicolae Şerbănescu, Câmpina			100	—
Sterică Ciupală, funcţionar, Câmpina			100	100
Gh. Munteanu, comerciant, Ploeşti			100	—
Vasile Bucur, industriaş, Ploeşti			100	—
Gheorghe Popa, insp. şcolar. Bucureşti			100	150
Rica Ghia, propr. Bucureşti			100	—
Grigore Dobrescu, advocat. Bucureşti			100	100
Mânăstirea Hurezi, Hurezi-Vâlcea			100	100
Gimnaziul Comercial de Băeţi, Satulung			200	—
Nicu I. Munteanu, comerc. Bucureşti			200	—
Victoria Grigorescu, Ploeşti			250	250
Comisia Climatică a Municipiului Braşov			400	—
Ioan I. Cărbunărea, agric. Com. Ferdinand Constanţa				100
Ioan D. Căciulă, adtor-agric. Vârful Câmpului-Dorohoi				100
Gheorghe Manole, industriaş, Baciu-Braşov				100
Ion Coltofeanu, dir. Bucureşti				100
Ortensia Şogoreanu, funcţionară, Braşov				100
Ioan I. Necula, comerc. Ploeşti				100
Ioan Tocitu, dr. medic, Anadolchioiu Constanţa				100
Nicolae Silea, maestru hornar, Satulung				100
Ionel Tăraş, comerc. Azuga-Prahova				100
Nicolae Munteanu, Buşteni				100
Fraţii Cheşcă. comerc. fierărie. Câmpina				100
Alexandru I. Rădulescu, secretar gen. Câmpina				100

	1940
Ioan Angelescu, comerc. Câmpina	100
Vasile Filip, comerc. Câmpina	100
Voicu Bulgărea, comerc. Câmpina	100
Petre Schiau, comerc. Ploești	100
Bucur A. Stroe, comerc. Ploești	100
Ioan B. Peteu, funcționar București	100
Traian Pantu, funcționar. București	100
Aurel Lascu, funcționar. București	100
Vasile Pavelescu, funcționar. București	100
Valeriu Roșculeț, medic. București	100
Const. Dănulescu, dr. București	100
C. Voiculescu, București	100
Gh. Cucu, funcționar. București	100
Drăgan Ovesea, comerciant, București	100
Felicia I. Georgescu, Ploești	100
Ioan I. Moțoiu, Ploești	100
Alexe Boroș, comerciant, Ploești	100
Gheorghe Căciulă, insp. Chișinău	100
Maria Dumitrescu, Tătărăști-Cetatea-Albă	100
Ioan Gh. Drăgoi, comerc. Galați	100
Alexe I. Popa, propr. Com. Ferdinand I.-Constanța	120
Nicolae Burcuș, comerc. Bușteni	130
Marioara N. Prosan, elevă. Ploești	150
Teodor Dinescu, comerc Câmpina	150
Aurel Pană, director, București	150
Traian Căciulescu, dir. București	150
Ioan Dumitrescu, funcț. București	150
Ioan Peteu, fabricant. Brașov	150

(urmare în numărul viitor).

(continuare dela pag. 109)

ruri, recitări și scenetele Păcală și Tândală. Au fost premiați elevii silitori. Dna înv. Dobrin a adus mulțumiri comitetului școlar pentru concursul dat cât și publicului care a luat parte la serbare.

Maialul Subcentrului P.P. Săcele. In ziua de 16 Iunie 1940, pe stadionul Isvorul din Satulung, a avut loc maialul Subcentrului P. P. Săcele.

Serbarea a început cu un match de fotbal și o ștafetă și s'a continuat cu dans.

Taraful Niță Oglindă a delectat publicul, care a petrecut de minune, până ce ploaia l a gonit pe la mesele din bufetul de vară, bine organizat de Dl. Vasile Oprescu.

Ion Pantelimon.

Epigrame *lui Teodor Al. Munteanu* autorul volumelor de poezii *„Viori de lut"* 1937 și *„Meri domnești"* 1940.

Nu sunt mirat că n'am găsit
Un vers sonor și isprăvit,
Cum vreți ca să cânte frate?
Sunt „Viori din lut" . . . . lucrate!

V. T.

Că-s „Meri domnești" de-adevărat
Volumul ți l-am cumpărat,
Dar mi-am făcut gura creață!
Erau „mere pădureațe"!?

V. T.

VIZITAȚI

BERĂRIA şi RESTAURANTUL

LUTHER

Restaurator

IOAN MOŞOIU

BRAŞOV

Piaţa Libertăţii No. 10.

Telefon: 37.92. — ◎ — **Telefon: 37.92.**

Localul renovat complet după cele mai moderne cerinţe, fiind înzestrat cu un

Ioan Moşoiu.
Deputat al Ţinutului Bucegi pentru Comerţ şi Industrie

Bucătărie excelentă.

—

Vinuri din toate podgoriile ţării.

—

Bere specială Luther

—

Serviciu prompt.

minunat răcitor electric automat, oferind astfel consumatorilor cel mai simpatic şi asortat bufet.

Popp & Bunescu

CASĂ FONDATĂ IN 1900.

București

Totdeauna asortată cu:

Stofe pentru domni și doamne,
mătăsuri, pânzărie, lingerie și imprimeuri.

Stofe de mobilă, covoare, perdele și linoleum.

Articole pentru străjeri și copii.

Calități superioare la prețuri fixe și rezonabile.

Centrala: Piața Sf. Gheorghe No. 2.

Sucursala: Calea Griviței No. 117.

Telefon:
3. 30. 78.

Telefon:
3. 07. 94.

Ecouri din presă despre „Plaiuri Săcelene".

Săptămânalul **„Sfarmă Piatră"** *Buc.*
— 23 Iunie 1940 —
● Dir. Ioan Gregorian. ●

D. *Victor Tudoran,* directorul excelentei reviste „PLAIURI SĂCELENE", se străduieşte să ne dea o revistă care, pe zi ce trece, este tot mai bună.

Ţinând seama de vitregia vremurilor, de nepăsarea cititorului pentru revistele literare şi de greutăţile cu care se luptă aceste făclii de hrană sufletească, este suficient să arătăm că „PLAIURI SĂCELENE" apărând regulat de 7 ani, a învins toate aceste greutăţi şi a reuşit să se menţină, datorită numai şi numai minunatelor condiţiuni redacţionale şi grafice în care apare.

Cotidianul **„Curentul"** *Bucureşti.*
— 20 Iunie 1940. —
● Dir. Pamfil Şeicaru. ●

Plaiuri Săcelene, anul VII. nr. 4—5, este o revistă cu caracter pronunţat regional de sub direcţia d-lui Victor Tudoran, care colaborează în acest număr cu un extins articol: „Înfăptuiri creştineşti grăitoare", prin care arată importanţa bisericii creştine ortodoxe din Ardeal, în păstrarea conştiinţei naţionale şi pentru realizarea idealului naţional.

Mai colaborează: Sergiu Soroceanu cu Legendă (versuri), Doiniţă Sassu cu Zori, din care merită a fi citate ca indiciu unui talent, versurile:

„Numai lacul doarme încă,
„Străjuit de-aceeaşi stâncă
„Pururi către cer privind:

Tot cu versuri mai colaborează Ion Apostol Popescu, revista încheindu-se cu mici cronici.

AM PRIMIT LA REDACŢIE

Nu anunţăm în această rubrică decât ziarele şi revistele cari la rândul lor ne anunţă. Redacţia.

Reviste: „A.L.A.C.I." Bucureşti, „Buletinul Informativ" Bucureşti, „Bugeacul" Bolgrad, „Buletinul Cărţii Româneşti" Bucureşti, „Cuget Moldovenesc" Bălţi, „Cuget Clar" Bucureşti, „Condeiul" Craiova, „Convorbiri Literare" Bucureşti, „Drum", Roşiori de Vede, „Fruncea" Timişoara, „Festival" Silistra, „Gând Românesc" Cluj, „Gazeta Cărţilor" Ploieşti, „Gândirea" Bucureşti, „Gazeta Ilustrată" Cluj. „Gânduri dela Mare" Constanţa, „Gânduri şi Rânduri" Ploeşti, „Isvorasul" Bistriţa-Mehedinţi, „Innoirea" Arad, „Insemnări Ieşene" Iaşi, „Itinerar" Chişinău, „Luceafărul" Timişoara, „Lumina" Bucureşti, „Litoral" Constanţa, „Libertatea" Bucureşti, „Marea Noastră" Bucureşti, „Neamul Românesc pt. popor" Bucureşti, „Plaiuri Huniedorene" Petroşani, „Preocupări Literare" Bucureşti, „Poporul Românesc" Chitila, „România Eroică" Cluj, „Satul" Bucureşti, „Sănătatea" Bucureşti, „Satul şi Şcoala" Cluj, „Straja Neamului" Chişinău, „Tinerimea Română" Bucureşti, „Timocul" Bucureşti, „Tinereţea" Bucureşti, „Viaţa Basarabiei" Chişinău.

Ziare: „Acţiunea Buzăului" Buzău, „Drapelul Nostru" Bucureşti, „Decalogul" Bucureşti, „Evangélikus Élet" Baciu, „Gazeta Transilvaniei" Braşov, „Gorjanul" Tg.-Jiu, „Ogorul" Bucureşti, „Românizarea" Bucureşti, „Tribuna Noastră" Cluj, „Ţara Nouă" Cluj.

Cotidiane: „Ardealul" dir. G. I. Gologan, Braşov, „Dobrogea Jună" dir. C. N. Sarry, Constanţa.

Streine: „Nădejdea" Vârşet (Jugoslavia), „Central European Press" Praha, (Germania). „Nouvelles Internationales" Frankfurt a. Main.

Vom fi recunoscători acelor ce ne vor trimite adresele exacte ale rudelor şi prietenilor de origine săceleană, despre care cred că ar putea abona revista.

Plaiuri Săcelene

revistă de atitudini şi probleme săcelene.

DIRECTOR:

VICTOR TUDORAN

apare odată pe lună.

ABONAMENT ANUAL:

Particulari . . . . . Lei 100
Abonamente de sprijin dela . . . . . „ 150
Societăţi culturale, şcoli . . . . . „ 200
Instituţii şi autorităţi . . . . . „ 400

oooooooo

COLABORATORI:

Vasile Băncilă, prof.; Ioan Al. Bran-Lemeny, scriitor; D. G. Constantinescu, ing. agr. insp.; Pimen Constantinescu, prof.; M. Ar. Dan, ing. prof. univ; Gheorghe Dragoş, asist univ.; Silvestru Garcea, preot; N. G. V. Gologan dr. economist; V. Hondrilă, publicist; Ion I. Ionică, prof.; Vasile Ivan, insp.; Ion Jalea, sculptor; Victor Jinga, prof. univ.; Petru Leucă, preot; Mihail Lungianu, scriitor; Victor Marin, preot; George Moroianu, prof. univ.; I. G. Munteanu, prof.; Aurel A. Mureşianu, istoric; Nicolae Pană, înv. dir.; Zenovie Popovici, preot; Daniil Purcăroiu, preot; I. U. Soricu, scriitor: Mircea Suciu Sibianu, medic; Gheorghe Şerbu preot; Dr. Ilie Toma, asist. univ.; şi tinerii publicişti săceleni: Al. Stroe-Militaru, Dimitrie Danciu, Nicolae G. Moisiu, Nicolae Verzea, Valeriu Calciu, Victor Ion Critu, Gigi Deleanu, Ion Despan, Vasile Dima; Lucian Ducşoara, Ion Moisiu, N. Moroianu, Florica Mosloc, Niţă Pârciog, Ion Perşinariu, Ioan B. Peteu, Mitică Peteu, Ion Sulu, Mihai I. Tepşan, Vlad Şeitan.

VREM

să răscolim trecutul celor ce-au cutreerat pământul românesc,
să înfăţişem prezentul văduvit de măreţia trecutului,
să despicăm drum nou prin vremuri Săcelelor de
să contribuim cu toată puterea noastră de muncă
la ridicarea acestor plaiuri mocăneşti.

oooo

Revistă fondată în anul 1934.
Cont la C. E. C. Nr. 25.187

oooo

Un număr simplu Lei **10.—**
Număr dublu . . „ **15.—**

Abonamentul la ediţia populară este Lei **60.—**
dar plătit înainte prin mandat poştal.

oooo

REDACŢIA şi ADMINISTRAŢIA

◆◆◆◆◆◆◆◆◆◆◆◆◆◆◆◆◆◆◆◆◆◆◆◆◆◆

SATULUNG — SĂCELE — |Jud. BRAŞOV|

Tip. Cultura Braşov.